

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי גזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישיבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את גזריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את

(25) וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי גזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישיבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את גזריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את

תבואתנו: ²¹ וצויתי את-ברכתי לכם בשנה הששית
 ועשת את-התבואה לשלש השנים: ²² וזרעתם את
 השנה השמינת ואכלתם מן-התבואה ישן עד |
 השנה התשיעת עד-בוא תבואתה תאכלו ישן: ²³
 והארץ לא תמכר לצמתת כילי הארץ כיי-גרים
 ותושבים אתם עמדי: ²⁴ ובכל ארץ אחזתכם גאלה
 תתנו לארץ: ²⁵ כיי-מוך אחיד
 ומכר מאחזתו ובא גאלו תקרב אליו וגאל את
 ממכר אחיו: ²⁶ ואיש כי לא יהיה-לו גאל והשיגה
 ידו ומצא כדי גאלתו: ²⁷ וחשב את-שני ממכרו
 והשיב את-הערף לאיש אשר מכרו ושב
 לאחזתו: ²⁸ ואם לא-מצאה ידו די השיב לו והיה
 ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא
 ביבל ושב לאחזתו: ²⁹ ואיש
 כיי-מכר בית-מושב עיר חומה והיתה גאלתו
 עד-תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: ³⁰ ואם
 לא-יגאל עד-מלאת לו שנה תמימה וקם הבית
 אשר-בעיר אשר- ³¹ לו חמה לצמיתת לקנה אתו
 לדרתיו לא יצא ביבל: ³¹ ובתי החצרים אשר
 אינ-להם חמה סביב על-שדה הארץ יחשב
 גאלה תהיה-לו וביבל יצא: ³² וערי הלויים בתי ערי
 אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים: ³³ ואשר יגאל מן-
 הלויים ויצא ממכר-בית ועיר אחוזתו ביבל כי
 בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: ³⁴
 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כיי-אחזת עולם
 הוא להם: ³⁵ וכיי-
 ימוך אחיד ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
 ותושב וחי עמך: ³⁶ אל-תקח מאתו גשף ותרבית
 ויראת מאלהיך וחי אחיד עמך: ³⁷ את-כסף לא-
 תתן לו בגשף ובמרבית לא-תתן אכלך: ³⁸ אני
 יהוה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים לתת לכם את-ארץ כנען להיות לכם
 לאלהים:

תבואתנו וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית
 ועשית את התבואה לשלש השנים וזרעתם את
 השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד
 השנה התשיעת עד בוא תבואתה תאכלו ישן
 והארץ לא תמכר לצמתת כי כלי הארץ כיי גרים
 ותושבים אתם עמדי ובכל ארץ אחזתכם גאלה
 תתנו לארץ כי ימוך אחיד
 ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
 ממכר אחיו ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה
 ידו ומצא כדי גאלתו וחשב את שני ממכרו
 והשיב את הערף לאיש אשר מכר לו ושב
 לאחזתו ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה
 ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא
 ביבל ושב לאחזתו ואיש
 כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
 עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו ואם
 לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית
 אשר בעיר אשר לו חמה לצמיתת לקנה אתו
 לדרתיו לא יצא ביבל ובתי החצרים אשר
 אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב
 גאלה תהיה לו וביבל יצא וערי הלויים בתי ערי
 אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים ואשר יגאל מן
 הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי
 בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל
 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם
 הוא להם וכי
 ימוך אחיד ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
 ותושב וחי עמך אל תקח מאתו גשף ותרבית
 ויראת מאלהיך וחי אחיד עמך את כסף לא
 תתן לו בגשף ובמרבית לא תתן אכרך אני
 יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם
 לאלהים